

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/41/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201388
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MARKÍZA-SLOVAKIA, s.r.o., Bratislavská 1/A, 843 56 Bratislava, zast. Mgr. Zuzanou Zlámalovou, s.r.o., Trnavská 11, advokátkou, so sídlom v Bratislave, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenská republika, Dobrovičova 8, 810 00, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/38/2011 zo dňa 26. apríla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 150/2011 - 74 zo dňa 22. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 150/2011 - 74 zo dňa 22. mája 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej zo dňa 26. apríla 2011, ktorým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 29. septembra 2010 o cca 20:10 hod. a 22:04 hod. odvysielal pred a po programe Modré z neba komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť TONDACH SLOVENSKO, s.r.o., ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona o vysielaní, bez jeho oddeleniach zvukovo - obrazovými prostriedkami od tohto programu, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby. Ďalej žalobca porušil povinnosť ustanovenú v paragrafe 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 29. septembra 2010 v čase 20:00 hod. - 21:00 hod. Odvysielal reklamné šoty vo väčšom časovom rozsahu ako povolených 12 minút, za čo mu žalovaná uložila podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní sankciu - upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd takto rozhodol, keď sa stotožnil s právnym záverom žalovanej, že v danom prípade komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť TONDACH SLOVENSKO, s.r.o. naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona o vysielaní, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby. Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaná sa v napadnutom rozhodnutí

podrobne vysporiadala s odlišením sponzorského odkazu od reklamy a uviedla dôvody, pre ktorý predmetný komunikát prekročil rámec sponzorského odkazu a naplnil definíciu reklamy. Predmetný komunikát teda nepropagoval len obchodné meno a tovar sponzora programu, ale propagoval aj jeho vlastnosť, nakoľko inštitút sponzorovania programovanie vlastností tovaru neumožňuje a je zrejmé, že uvedená propagácia prekročila rámec sponzorského odkazu. Predmetný komunikát upriamoval pozornosť recipienta na kvalitu strechy TONDACH a mohol tým ovplyvniť jeho rozhodovanie ohľadom jej zaobstarania, čiže obsahoval reklamný záver a preto naplnil definíciu reklamy. Krajský súd ďalej uviedol, že ak žalobca chcel odvysielat' sponzorský odkaz v súlade so zákonom, teda informovať o existencii sponzora a jeho produktu a tým propagovať jeho obchodné meno a tovar, mal sponzorský odkaz odvysielat' tak, aby neobsahoval žiadne osobitné propagačné prvky, ktoré by upriamovali pozornosť recipienta na konkrétnu vlastnosť produktu sponzora a tým ovplyvňovali jeho spotrebiteľské rozhodnutie.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a z hľadiska obsahu jeho odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie žalovanej zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že rozsudok krajského súdu nie je dostatočne vecne a právne vyargumentovaný a odôvodnený a mal za to, že krajský súd sa riadne nevysporiadala s námietkami žalobcu a to hlavne pokiaľ sa týka vymedzenia skutku, teda vymedzenia pojmov sponzorský odkaz a mediálna komerčná komunikácia a neprihliadol na nedostatočnosť v postupe správneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia žalovanej a v rozsudku sa súd nevysporiadala ani s týmito námietkami. Žalobca poukázal na príslušné ustanovenia zákona o vysielaní, ďalej na obsah rozsudku Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. 7 As 80/2009, ďalej na obsah rozsudku Mestského súdu v Prahe č. 8Ca 345/ 2009 zo dňa 1. júla 2010 a 8A 144 /2010 zo dňa 8. februára 2011. Žalobca taktiež poukázal na nedostatky v správnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu správneho rozhodnutia.

Žalovaný správny orgán sa ku odvolaniu žalobcu písomne vyjadril, poukázal na dôvody svojho rozhodnutia a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 a nasl. O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 246c ods. 2 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a to z nasledovných dôvodov :

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá, ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu aj vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za účelom vykonania súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu si súd vyžiada administratívny spis, ktorý je povinný žalovaný správny orgán súdu predložiť. Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2, 3 O.s.p., výsledkom súdneho prieskumu je rozhodnutie súdu rozsudkom tak, že žalobu zamietne alebo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie (§ 250j ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu je rozsudok odôvodniť v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, ako aj vysporiadal sa s námietkami, ktorými žalobca v žalobe namietal hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu.

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, keď z napadnutého rozsudku nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, keďže v odôvodnení rozhodnutia náležite nevyhodnotil, z akých dôvodov považoval za nedôvodné námietky žalobcu uvedené v žalobe, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia len uviedol, že jednotlivé žalobné dôvody považuje za nedôvodné bez ďalšieho zdôvodnenia, alebo, že v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi žalovaného správneho orgánu uvedenými v preskúmanom rozhodnutí, na ktoré súčasne v podrobnostiach poukázal, resp. odkázal na tam uvedené dôvody. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa namietal taktiež nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov.

Odvolačný súd dáva do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky otázkam týkajúcim sa nutnosti náležitého odôvodnenia rozhodnutia už venoval značnú pozornosť vo svojej rozsiahlej judikatúre. (napr. sp. zn. I. ÚS 243/07, sp. zn. I. ÚS 114/08, sp. zn. III. ÚS 36/2010, sp. zn. IV. ÚS 1/02, sp. zn. II. ÚS 174/04, sp. zn. III. ÚS 117/07, sp. zn. III. ÚS 332/09)

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, pritom súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre súčasne konštatuje, že súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že je povinný poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola

zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.).

Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozsiahlej judikatúre venoval veľkú pozornosť problematike náležitostí odôvodnenia rozhodnutí, v ktorej zdôrazňoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

Povinnosť súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 25. januára 2012, sp. zn. 2Sžo/25/2011, publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 109. V uvedenom stanovisku najvyšší súd zdôrazňuje povinnosť súdu vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žalobnými dôvodmi. Konštatuje, že v správnom súdnictve je krajský súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vysporiadať, keďže len Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť odôvodnenie na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku). Nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (rozsudku krajského súdu), voči ktorému má právo podať opravný prostriedok (odvolanie).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva ako súd postupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu na základe žaloby, keď v odôvodnení rozsudku vo veci samej nedal jednoznačnú odpoveď na zásadné námietky žalobcu uvedené v žalobe proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci opäť rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.